

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0139/2004

11 maart 2004

*****III** **VERSLAG**

over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade
(PE-CONS 3622/2004 – C5-0079/2004 – 2002/0021(COD))

Delegatie van het Europees Parlement in het bemiddelingscomité

Rapporteur: Toine Manders

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING	6

PROCEDUREVERLOOP

Op 14 mei 2003 bepaalde het Parlement in eerste lezing zijn standpunt inzake het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (COM(2002) 17 – 2002/0021(COD)).

Op 24 september 2003 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de ontvangst van het gemeenschappelijk standpunt en verwees hij dit document naar de Commissie juridische zaken en interne markt (10933/5/2003 – C5-0445/2003).

Op 17 december 2003 amendeerde het Parlement het gemeenschappelijk standpunt.

Bij schrijven van 21 januari 2004 deelde de Raad mede niet met alle amendementen van het Parlement te kunnen instemmen.

De voorzitter van de Raad riep in overeenstemming met de Voorzitter van het Parlement het bemiddelingscomité bijeen op 27 januari 2004.

Na verdere trialogen en delegatiebijeenkomsten werd overeenstemming bereikt bij briefwisseling van 11, 12 en 19 februari 2004.

Op 19 februari 2004 hechtte de delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité met 12 stemmen voor en 1 tegen haar goedkeuring aan de resultaten van de bemiddeling.

Aan de stemming namen deel: Renzo Imbeni (ondervoorzitter en delegatievoorzitter), Toine Manders (rapporteur), Hans Blokland, Bert Doorn (verving Charlotte Cederschiöld), Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour (verving Giorgos Dimitrakopoulos), Klaus-Heiner Lehne, Sir Neil MacCormick (verving Paul A.A.J.G. Lannoye), Bill Miller, Angelika Niebler, Marcelino Oreja Arburúa (verving Giuseppe Gargani), Guido Sacconi (verving Manuel Medina Ortega) en Karin Scheele (verving Willi Rothley).

Op 10 maart 2004 constateerden de medevoorzitters van het bemiddelingscomité, overeenkomstig punt III.8 van de gemeenschappelijke verklaring over de wijze van uitvoering van de nieuwe medebeslissingsprocedure¹, de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst en deden zij deze ontwerp tekst in alle officiële talen toekomen aan het Parlement en de Raad.

Het verslag werd ingediend op 11 maart 2004.

¹ PB C 148 van 28.5.1999, blz. 1.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

**over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade
(PE-CONS 3622/2004 – C5-0079/2004 – 2002/0021(COD))**

(Medebeslissingsprocedure: derde lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst en de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie (PE-CONS 3622/2004 – C5-0079/2004),
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt¹ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2002) 17)²,
 - gezien zijn in tweede lezing geformuleerde standpunt³ inzake het gemeenschappelijk standpunt van de Raad⁴,
 - gezien het advies van de Commissie over de amendementen van het Parlement op het gemeenschappelijk standpunt (COM(2004) 55 - C5-0044/2004),
 - gelet op artikel 251, lid 5 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 83 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van zijn delegatie in het bemiddelingscomité (A5-0139/2004),
1. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke ontwerptekst en wijst op de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 254, lid 1 van het EG-Verdrag te ondertekenen;
 3. verzoekt zijn secretaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheden het besluit te ondertekenen en met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan, samen met de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie, in het Publicatieblad van de Europese Unie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter deze wetgevingsresolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Aangenomen teksten van 14.5.2003, P5_TA(2003)0211.

² PB C 151 E van 25.6.2002, blz. 132.

³ Aangenomen teksten van 17.12.2003, P5_TA-PROV(2003)0575.

⁴ PB C 277 E van 18.11.2003, blz. 10.

TOELICHTING

Achtergrond

Op 21 februari 2002 diende de Commissie een voorstel in voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade. Het voorstel, dat het eerste communautaire wetgevingsinstrument is dat is gebaseerd op het beginsel "de vervuiler betaalt", heeft tot doel in EU-verband een geharmoniseerd systeem van milieuaansprakelijkheid op te zetten dat ervoor zorgt dat milieuschade hetzij wordt voorkomen door passende maatregelen te nemen hetzij daadwerkelijk wordt hersteld als reeds schade is toegebracht. Bepaalde uitzonderingen daargelaten moet de exploitant van de potentieel of feitelijk schadeveroorzakende activiteit financieel aansprakelijk worden gesteld, zodat exploitanten ertoe worden aangespoord maatregelen te treffen en praktijken te ontwikkelen om het risico van milieuschade zo klein mogelijk te houden.

Eerste en tweede lezing

Na de eerste lezing van het Parlement op 14 mei 2003 stelde de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vast op 18 september 2003 en accepteerde geheel of gedeeltelijk 26 van de 48 amendementen van het Parlement in eerste lezing. Het Parlement sloot zijn tweede lezing af op 17 december 2003 en nam in totaal vier amendementen aan op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad. Deze hebben in het bijzonder betrekking op de ontwikkeling van verplichte financiële zekerheidsinstrumenten, de schrapping van het recht van de exploitanten om hun aansprakelijkheid overeenkomstig internationale verdragen te beperken, de specifieke details van het verslag van de Commissie over de toepassing van de richtlijn, met speciale aandacht voor de verhouding tussen de aansprakelijkheid van reders en de bijdragen van olieafnemers en de specifieke details van de door de bevoegde autoriteit te nemen maatregelen in geval van herstelmaatregelen.

De Raad sloot zijn tweede lezing af op 21 januari 2004 en deelde mee dat hij niet alle vier amendementen kon aanvaarden.

Bemiddeling

Het Parlement constituëerde zijn delegatie op 14 januari in Straatsburg. De heer Renzo IMBENI (ondervoorzitter), de heer Giuseppe GARGANI (voorzitter van de Commissie juridische zaken en interne markt) en de heer Toine MANDERS (rapporteur) werd een mandaat verstrekt voor onderhandelingen met de Raad.

Op de eerste dialoogvergadering van 20 januari in Brussel bereikten de twee instellingen overeenstemming over twee amendementen. De rapporteur zegde toe compromisvoorstellen te zullen indienen voor de twee overige amendementen. De bemiddelingsprocedure werd officieel zonder debat geopend op 27 januari in het kader van de besprekingen over een ander dossier. Op de tweede dialoogvergadering van 10 februari in Straatsburg werd overeenstemming bereikt over alle onopgeloste kwesties. Op een vergadering later die dag werd het resultaat van de onderhandelingen door de delegatie van het Parlement met twaalf stemmen voor en een tegen bevestigd. De bemiddelingsprocedure werd vervolgens op

19 februari via de schriftelijke procedure beëindigd.

De belangrijkste elementen van de in de bemiddelingsprocedure bereikte overeenstemming kunnen als volgt worden samengevat:

Geharmoniseerde verplichte financiële zekerheid

Het verschil van mening tussen het Parlement en de Raad betrof drie punten:

- de termijn voor het door de Commissie in te dienen verslag over de toepassing van de richtlijn (Parlement: 5 jaar; Raad: 8 jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn);
- de omvang van de discretionaire bevoegdheden van de Commissie met betrekking tot het al of niet indienen van wetgevingsvoorstellen voor geharmoniseerde verplichte financiële zekerheidsinstrumenten op basis van de bevindingen van dit verslag (met het amendement van het Parlement in 2de lezing werd ernaar gestreefd de Commissie ertoe te verplichten dergelijke voorstellen in te dienen als er tegen die tijd geen passende markten of instrumenten zouden zijn ingesteld, terwijl de Raad er de voorkeur aan gaf een en ander volledig over te laten aan het oordeel van de Commissie) en
- de specifieke details van deze voorstellen (volgens het Parlement dienden de voorstellen van de Commissie uit te gaan van een geleidelijke aanpak, een plafond voor de financiële zekerheid en de mogelijkheid om activiteiten met een laag risico uit te sluiten, terwijl de Raad gedetailleerde specificaties verwierp).

Het met de Raad bereikte compromis voorziet erin dat de Commissie zes jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn een verslag indient over de stand van zaken met betrekking tot de verplichte financiële zekerheidsinstrumenten. In het verslag zal ook aandacht worden besteed aan een geleidelijke aanpak, een plafond voor de financiële zekerheid en de uitsluiting van activiteiten met een laag risico. In het licht van dit verslag en van een uitvoerige effectbeoordeling, met inbegrip van een kosten-batenanalyse, zal de Commissie, indien passend, voorstellen indienen voor een stelsel van geharmoniseerde verplichte financiële zekerheid.

Een integrerend deel van het compromis is een verklaring van de Commissie waarin zij nader aangeeft hoe zij denkt te voldoen aan de haar opgelegde verplichtingen als gevolg van het compromis tussen het Parlement en de Raad. In deze verklaring wordt tevens bijzondere aandacht besteed aan de zorgen van het Parlement zoals tot uiting gebracht in zijn amendement in tweede lezing.

Beperking van aansprakelijkheid in overeenstemming met internationale verdragen

Het Parlement streefde naar schrapping van het recht van de exploitanten om hun aansprakelijkheid te beperken overeenkomstig het Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen (LLMC) van 1976 of het Verdrag van Straatsburg inzake beperking van aansprakelijkheid in de binnenvaart (CLNI) van 1988.

Op basis van het met de Raad bereikte compromis wordt dit recht in beginsel gehandhaafd, maar de Commissie zal de toepassing van de betreffende bepaling, met inbegrip van passende voorstellen tot wijziging, herzien in een verslag dat tien jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn aan het Parlement en de Raad moet worden voorgelegd. In dit verslag besteedt de

Commissie tevens bijzondere aandacht aan de verschillen tussen de aansprakelijkheidsniveaus in de lidstaten.

Herstelmaatregelen

Het Parlement streefde ernaar ervoor te zorgen dat de bevoegde instantie de nodige herstelmaatregelen zelf zou nemen, alleen *bij wijze van laatste redmiddel*. Dit voorstel werd door de Raad aanvaard. Op advies van de Commissie kwamen het Parlement en de Raad overeen de betreffende verduidelijking op te nemen in lid 3 in plaats van lid 2, letter (e) van artikel 6 van de richtlijn.

Verslagen en herziening

De Raad stemde in met het voorstel van het Parlement dat in het verslag van de Commissie over de toepassing van de richtlijn ook aandacht zou worden besteed aan de verhouding tussen de aansprakelijkheid van reders en de bijdragen van olieafnemers, met de toevoeging dat ook naar behoren rekening moest worden gehouden met relevante studies van het Internationaal Compensatiefonds voor verontreiniging door olie.

Conclusie

Het resultaat van de bemiddeling kan als positief voor de delegatie van het Parlement worden beschouwd, aangezien zij er in is geslaagd zeer bevredigende overeenstemming over de onderhandelingspunten te bereiken.

De delegatie beveelt het Parlement derhalve aan de tekst in derde lezing goed te keuren.